

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dormi Secvre: Vel Cynosvra Professorvm Ac Stvdiosorvm Eloquentiæ,

in qua Centvm Et Viginti Themata Oratoria. Non Solvm Stvdiosis, Sed &
Professoribus eloquentiæ, ac pietatis veræ amantibus utilissima &
pernecessaria explicantur ; Cum Indice rerum atq[ue] verborum locupleti

Tympe, Matthäus

Coloniæ Agrippinæ, 1650

XXXVI. Nihil esse fortius Rege.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38994

forti & præclaro munere Dei utantur, ne à tam potente hoste incauti opprimantur.

XXXVI. NIHIL ESSE FORTI-
us Rege.

IN EXORDIO benevolentiam captabis à persona Auditorum, quòd vini Encomiasten summa cum attentione & silentio audierint, & orabis ut idem tibi præstare velint, ut non vinum, sed aliud quid, res omnes viribus & potentia superate intelligant.

PROPOSITIO: Te enim planissimis rationibus ostensurum, & vini Encomiasten plurimum à vero aberrasse, seu invictam veritatem plusquam plumbeis pugionibus jugulare voluisse, & Regem potentia res omnes superare.

In CONFUTATIONE refutabis PRIMÒ rationem primam adversari ab absurdo, seu incommodo consequenti, quòd si ab ipso Creatore colligatur vis creaturæ, eadem vi omnia pollebunt, quæ ab eodem creata sunt, & tantum aqua poterit, quantum vinum. SECUNDÒ, *Contradictoria oppositione seu insurrectione*: non enim mentem hominis extinguit vinum, alias enim rursus à se accendi non posset, & à contrario effectu, quòd accendat animos, unde qui sobrii tacent, vino ad dicendum inflammantur. Hinc senum animi, ætate jam debilitati, vino foventur, quare lac senum à quibusdam appellatur. Paucissimi sunt, qui eo obruuntur, illi duntaxat, qui imbecillioris sunt cerebri, quod vini vaporibus facilè læditur: deinde non tam vino, quam eius copia homines obruuntur. Quòd Clitum ebrius Alexander interfecit, non tam ebrietatis, quàm præcipitis iræ factum est. Clitus enim convitiis Alexandrum appetebat. Reliqua per se intelligi, & ex dictis refutari, tuamque tibi partem esse confirmandam dices.

CONFIRM. I. LOCUS, à causa efficiente Regia potentia,

gentia, quod Regem Rex ille Regum & Dominus
dominantium potentia strictoq; gladio armavit,
quo insontes defendat, & rebelles compescat. Per^{Prov. 8.}
me, inquit, Reges regnant, & Principes justa decernunt.
 Persæ certè olim aliquid cæleste atque divinum in
 regibus inesse statuebant, & idè enixe operam
 dabant, ne quid in eorum forma & specie deforme
 & indecorum appareret. Si quid igitur in Regum
 filiis erat pravum atque distortum, dabatur ea cu-
 ra certis mulieribus, quæ dum corpora erant te-
 nera, & emendari poterant, ea quodammodò fin-
 gerent, & ad rectitudinem sensim atq; leniter re-
 vocarent: indignum enim censebant Regis no-
 men, apud illos sanctissimum, aliqua corporis in-
 signi pravitate deformari. Hinc etiam Æthiopes
 olim, qui supra Ægyptum habitabant, eum Regem
 eligebant, qui omnibus proceritate corporis an-
 terret. Jus enim esse statuebant, ut is tantum om-
 nes dignitate vinceret, quem natura, specie, &
 magnitudine præcellentem finxisset. Cum autem
 animi magnitudinem intueri non possent, ad cor-
 poris magnitudinem oculos referebant. Nec Spar-
 tani ab hac Æthiopum opinione nimis abhorte-
 bant. Cum enim Archidamus illorum Rex uxo-
 rem pusillam duxisset, eum grandi pecunia mul-
 ctarunt, quod illam mulierem sibi matrimonio
 copulasset, quam sperare poterat filios statura pu-
 fillos esse parituram. Indignum enim Spartano im-
 perio judicabant, eum Regem habere, qui non
 corporis etiam magnitudine nomen Regium tu-
 eretur. Omnes hi populi Reges suos quasi Deos
 colebant, ac majestatem quasi tutelam esse Reip.
 credebant. Homerus & Isocrates ideo re-
 gnandi munus divinitus institutum esse censent,
 ut similitudo quædam Divinæ Majestatis in solis
 regnantibus cerneretur. Atque hinc est, quod
 omnes

omnes Regem intuentur, & mores quisq; suos illius exemplo & imitationi conformat.

II. *A subjecto, circa quod Regia potestas versatur*: hominem enim nobilissimam creaturam, Regi subjectum esse S. litteræ & probant, & imperant.

*Claud.
Regis ad e-
xemplum
&c. Mobi-
le mutatur
semper
Principe
vulgus.*

III. *ab effectis Regis*. Nam PRIMÒ, Rex omnes suos effectus in populum transfundit & ad eius exemplum tota se multitudo componit. Rectè igitur Græci Regem populi basin appellarunt: βασιλεύς enim dicitur à basi, id est, fundamento, & λαός, hoc est, populo, quod populi pondus, tanquam firma basis, sustineat. Rex est, qui virtutes benignissimè fovet, vitia severissimè punit. Rex est, qui populū in vero Dei cultu honestaq; disciplina conservat. Rex est, qui querimoniis subditorum succurrit, publicam tranquillitatem, & pacem defendit. Rex est qui in aula, tanquā in specula, sedens, subditos in officio cōtinet. Rex est, qui terras antea ignoras & abstrusas, aliosque terrarum orbis penetrat, & potentissima regna ad fidem Christi convertit. Atque, ut antiqua exempla non attingam, nonne Christianissimi & invictissimi Lusitaniæ Reges Orientis oras & ditissimam Indiam & suis, & maximorum Regum præliis opibusq; munitam vicerunt, & in suam potestatem redegerunt, atque Crucis trophæa in Regionibus immenso spatio à Lusitania distantibus, è potentissimorum hostium faucibus ereptis collocarunt.

*Prov. 10.
Rex in so-
lio, &c.*

IV. *à destinatis Regia potentia*, satellitibus, aliisque infinitis ministris, à militaribus copiis & ducib⁹, quos suo imperio obsequentes habet. *Hic collatio instituatur cum vino*, quòd istorum nihil habeat, quòd Rex universos sibi subjugare possit, vinum paucissimos; Rex in perpetuum, vinum ad exiguum tempus, si quos fortè sua copia obruat; quòd denique vinum imbecilles duntaxat constringat, Rex verò potentissimos.

In EPILOGO hortaberis Auditores, ut cum Rex Regum, Deus, tanta fortitudine & potentia amaverit Regem, debitam ipsi obedientiam promptissime præstent.

Nihil esse fortius MULIERE, docebitur integra Oratione in fine libri.

XXXVII. NIHIL ESSE FORTIVS Veritate.

EXORDIUM ab Auditorum persona, & ipsa re, quòd cum placido vultu, arrectis auribus, & attentis animis summam benevolentiam in eos, qui ante te dixerunt, declararint, rogare te idem tibi, quòd nunc demum audituri sint id, quòd res omnes alias potentia longè superat.

PROPOSITIO: Quòd quanquam magnæ sint vires generosi vini, magna potentia Regū, multæ non tam laudes, quàm fraudes mulierum, te tamen probaturum hæc omnia jure optimo veritatis fortitudini semper fasces submisisse.

CONFIRM. I. LOCUS, ab effectis, quòd veritas omni tempore omnes etiam potentissimos suos hostes fortiter prostraverit. Malleus ille universæ terræ, & pater mendacii dæmonarches eò semper omnes conatus direxit, ut veritatis lumen extinguere: Sed revera oleum & operam, quòd ajunt, perdidit. Frustra eam oppugnavit per Judæos, frustra per Paganos, frustra per Hæreticos, frustra per infinita genera persecutionum. Vt enim aquæ Diluvii Palatia Regum obruebant atque dejiciebant, Arcam verò Noë semper magis ac magis attollebant: ita persecutiones regna mendacii facile destruunt. Veritatis verò regnum non modo non destruunt sed etiam illustant. Refert Theodorus 76: Hæreses, usque ad sua tempora exortas, veritatem oppugnasse, omnes vero illas, paucissimis exceptis, fuisse extinctas. Augustinus numerat 88.

Hære-